موافقت با نهج عربی و عدم سازگاری آن با فضای قرائات

یکی از عجیب ترین فتواهایی که رایج شد، همین است. دو-سه قرن است که اینطور شده. اوائل که ندا‌شتند. خود مجلسی اول که فتح باب را در حدیث حرف واحد کرده‌اند، خودشان می‌گویند حق ندارید اینطور بخوانید. فیض فرموده‌اند؛ فیض کلمه‌ای داشتند. تا همینطور آمد و کمکم «علی النهج العربی» شده. قرآن و نهج العربی؟! یعنی هر کسی هر طور خواست بر نهج العربی بخواند؟! این جور نیست. یعنی مورد صد در صدی در فضای قرائات است که نهج عربی غلط است. نه اینکه فتوای آن الآن آمده باشد. این هم مبتنی‌بر حرف واحد است. اینها معلوم است. نزاع های مهمی بین خود قراء در قرن چهارم شده. تادیب کرده‌اند که چرا می‌گویی هر چه موافق با عربیت است، صحیح است؟! تو باید سند داشته باشی و استاد ببینی. استاد تو باید از استادش نقل کند. اینها یک چیزهای بسیار روشن است. این هم فرمایش مرحوم شیخ است. این جای رسائل را انسان چندین بار بخواند در ذهنش باشد، خیلی مناسب است تا بعداً گفته نشود الآن یک حرفی است که دارد در می‌آید. گوی یک حرف جدید است. اصلاً اینطور نیست.

بازبینی #2
ایجاد شده 22 آوریل 2026 13:43:01 توسط ... .
به روزرسانی شده 22 آوریل 2026 13:43:45 توسط ... .